

JULIE JUŠTIKOVÁ - BAKALÁŘSKÁ PRÁCE PRVNÍ STUPEŇ ZÁKLADNÍ ŠKOLY VŠENORY

HODNOCENÍ VEDOUCÍHO PRÁCE PROF. ING. ARCH. LADISLAVA LÁBUSE

ZADÁNÍ

Téma zadání BP bylo iniciováno zastupiteli obce Všenory, kteří chtějí dnes nevyhovující budovu 1. stupně ZŠ, z části upravenou z jiného funkčního využití, nahradit novou kapacitnější budovou s vlastní jídelnou, sloužící i pro 2. stupeň ZŠ na protějším pozemku a malou tělocvičnou. I když jsme část stávajících funkcí na pozemku neuplatnili (jedna třída školky, ordinace lékaře, atp.) je pozemek pro školu stále velmi malý a nevejde se na něj adekvátní vnější herní plochy atp. Venkovní hřiště a v budoucnu i velká tělocvična na protějším pozemku budou totiž naopak sdíleny společně s 2. stupněm ZŠ. Kromě velmi omezené velikosti pozemku je dalším svazujícím prvkem jeho velká svažitost. Výhodou je, že se svažitosti a přístupnosti dvěma komunikacemi dá využít k oddělení zásobování školní jídelny, či vstupu do jídelny a vstupu do školy.

KONCEPT

Julie Juštková sledovala v urbanistické struktuře i objemovým řešením návrhu kontext lokality, zastavěné většinou většími prvorepublikovými vilami a stávající školou. Rozdělením budovy na dva odlišné vysoké – tři a čtyř podlažní objemy, spojené proskleným komunikačním uzlem, dosáhla toho, že nová budova odpovídá objemově měřítku školy či větších vil v sousedství. Díky svažitému terénu a odstranění stávající vysoké opěrné zdi v ulici U Potoka dosáhla toho, že na jižní straně může využívat výšku 3-4 podlaží a tím snižovat zastavěnou plochu a efektivně využívat malý pozemek školy. Směrem od vstupu v ulici U Hřiště jde díky spádu parcely jen o dvoupodlažní objemy, zcela odpovídající okolní zástavbě.

HODNOCENÍ

Rozdělení do dvou objemů je naprosto v souladu s dispozičním uspořádáním školy a potřebou ji rozdělit do dvou provozně nezávislých částí. Na objekt učeben a objekt tělocvičny s jídelnou, které díky tomu mohou být bez problému využívány nezávisle v jiném časovém režimu. Navíc se jí zároveň podařilo zcela oddělit vstup do spojovacího krčku na úrovni tělocvičny ve 2. NP, o podlaží níže, než je vstup do školy. Nikoli však způsobem, který by evokoval vstup do sklepa, ale prvkem velkorysého venkovního amfiteátru, přinášejícího další bonus využití malého a navíc svažitého terénu. Jídelna je v případě potřeby přístupná také odděleně na spodní úrovni z ulice U Potoka. Objemové a provozní řešení je navrženo excelentně, s ohledem na potřeby kontextu se strukturou okolní zástavby i vlastního provozu jednotlivých částí školy, či využití svažitého pozemku.

Fasády byly ve studii zpracovány v dobrém smyslu slova až funkcionalistickém duchu návrhu od racionálních dispozic a provozního řešení, přes hmotové řešení až po pásová okna učeben i tělocvičny a jídelny, či skleněný rastr vstupního a spojovacího krčku. Odlišnost provozů v obou objektech mohla být i ve studii zřejmější. Návrhu by to jistě neškodilo, naopak by změna řešení fasád odpovídala snaze obě provozně i prostorově tak odlišné části školy důsledněji odlišit a vyjádřit to i ve fasádách. Na 1. stupeň ZŠ možná až příliš racionální návrh fasády byl ve studii zpestřen nápadnými posuvnými žaluziemi na jižní fasádě, které trochu pomáhaly vytvářet obraz o funkci stavby, školy pro nejmenší děti. Ale opět bez snahy po odlišení obou objektů, tímto nápadným prvkem byl jejich výraz naopak ještě sjednocen.

V BP bohužel nedošlo v této věci ke zlepšení. Hravý prvek posuvných žaluzií byl nahrazen běžnou horizontální žaluzií, v pohledech navíc nijak neuplatněnou ani na jednom okně, což však nelze vytýkat, když jde o technickou dokumentaci na úrovni projektu pro stavební povolení. Ke zlepšení nevede zřejmě ani nově navržené horizontální členění každého druhého okna. Neřeší problém odlišení obou objektů, ale přinášejí nový problém, zdůraznění kompozic členění pásových oken na sudé a liché sestavy. Ve studii té uniformitě prospívalo, že jsou všechna okna stejná – nedělená a není tudíž tak podstatné a rozlišitelné, zda jsou v sestavě jedno, dvě, tři, čtyři či dokonce sedm oken. Aniž by posílení odlišnosti sudých a lichých sestav oken bylo navrženo a využito ve snaze odlišit jednotlivé objekty. Fasáda tím nebyla zbavena až přílišné racionality a jednotnosti řešení oken na obou objektech, ale vytratila se přitom jednotnost členění jednotlivých sestav, která k racionalitě původního návrhu fasád patřila, když byla pojednána jedním typem oken v sestavách s různým počtem křídel.

Julie přesto prokázala, že je schopná po objemové a provozní stránce vyřešit poměrně složitou úlohu a přitom ve výsledku udržet vložené záměry návrhu a v BP studii uspokojivě dořešit a tím pozitivně posunout projekt.

Kromě výhrady k řešení fasád lze upozornit a ptát se na dílčí problémy.:

Podlaha - S.2.4 v tělocvičně - je navrženo podlahové vytápění pod dřevěnou vlysovou podlahou se vzduchovou mezerou – bude vytápění v této situaci efektivně fungovat?

Střecha - S.4.3 nad výtahovou šachtou - není znázorněno provětrávání vzduchové mezery a zejména je navrženo řešení vyžadující kotvení přes parotěsnou zábranu a pojistnou hydroizolaci.

Obvodová stěny – S.1.2 v podzemní části - hydroizolace je kreslena na tepelné izolaci, navíc bez jakékoli ochrany. V půdorysech je to obdobně jako v detailu, ale v řezech je to překvapivě opačně a vhodněji, hydroizolace je na betonové stěně a je chráněna tepelnou izolací.

V architektonickém detailu, jinak oproti interiéru poměrně se zájmem a přesvědčivě navrženém a prezentovaném, není boční pohled na zábradlí, kterým by byly určeny pozice kotvení skel do schodů a jejich distance od kraje konstrukce schodů.

Řešení interiéru není tak přesvědčivé jako architektonický detail. Vybavení sborovny běžným typovým nábytkem sice odpovídá standardu a možnostem školy, ale prezentace pojetím designu dvou zcela odlišných verzí zrcadel na toaletách, bez jakékoli výkresové dokumentace či zdůvodnění, již budí trochu rozpaky a snižuje jinak velmi dobrou kvalitu studie i vlastní BP.

Julie Juštíková zpracovala velmi zdařilou studii a ve vlastní BP tudíž nemusela návrh nijak zásadně měnit, snad kromě řešení oken, kde neplatí ani jedno – byla měněna a dle mého názoru ne k lepšímu. Nutno však přiznat, že jsem o změně věděl, ale neporovnával jsem ji s původním řešením jako při psaní posudku. Takže jsem neupozornil na to, co nyní vytýkám, jako slabší stránku projektu, pomínu-li drobné chyby v detailech skladeb stěn, podlah a střechech, či absenci zastínění proskleného krčku.

Výsledek je však z hlediska relace celkové kvality obou stupňů projektu – studie i vlastní BP velice pozitivní, zejména kvůli vhodnému objemovému i provoznímu členění stavby na dva objekty i řešení pozemku stavby s bonusem vnějšího amfiteátru.

Také vzhledem k zodpovědnému a poučenému průběhu práce v obou fázích projektu BP hodnotím 85 body, v klasifikaci ESTC známkou B.

Ladislav Lábus

1. 3. 2023

